

La clau dels somnis

Laia Noguera
va néixer a Calella
(Maresma) el 1983
ARXIU

Inspirat en Joan Ponç, proper a Joan Brossa, prologat per Carles Hac Mor, *Ah!* és un llibre on, seguint aquesta tradició, la poesia esdevé joc, absurd, humor, somni. Lluny, però, de la simple diversió onanista o socialitzadora. Un lema inicial que cal desxifrar encarant el llibre al mirall fa: “la manera de percebre és no esperar percebre.” Som en l'àmbit del qüestionament de tota certesa. Hem d'alliberar-nos de prejudicis, prenocios i expectatives. Si esperem percebre, condicionem el real; mentre desitgem, perfillem l'objecte del desig; en pensar, projectem els pensaments. Són maneres comunes de forçar el món perquè esdevingui no pas allò que és, sinó allò que volem que sigui o allò que som nosaltres. Cadascú és “un mirall a l'inrevés. Tot el que hi ha a dintre es repeteix a l'exterior”. Això fa que l'univers *sembli* en lloc d'èsser. Per contra, Noguera ens proposa: “deixaré de semblar”, “cal tallar el simulacre”. Esbotza les construccions de la nostra percepció captiva: “no hi ha límit”, “els contraris se'm confonen”, “m'esboçino a consciència”, “no hi ha distinció”.

Per això a *Ah!* un individu és ell mateix i la mà que l'assenyala des de l'altra banda; entra a escena i torna a entrar-hi sense haver-ne sortit; es descobreix el barret fins a tenir-lo posat de nou; o bé deixa de ser ell mateix. Perquè, en efecte, “l'altra banda no existeix” – “o tot és una única banda”-. El món d'*Ah!* és circular i absolut. Es divideix en dues parts que en conformen una de sola. Hi ha poemes bessons. Cada cosa remet a

/ *Dallonses* ocupa el 9 i *Tot això que se'm permet a través*, el 10.

Així s'arriba a una definició humorística i juganera de la poesia: “4 Que què és la poesia, diu. / 5 Ah!”. La poesia és “Ah!” (p. 29) perquè pot ser “Ah, sí?” (p. 23) i alhora “Ah, no?” (p. 41) i àdhuc “Ahà” (p. 45 i 54). És indefinible perquè és el “moment de certitud, / deixat anar, / que no es pot engrapar amb cap paraula. / No hi ha llenguatge per a això”. És una experiència en si mateixa, no pas unes paraules que engrapen l'experiència: “l'art és un estat”, “l'art és parir”, i l'obra d'art, “l'artefacte”, “és una porta” cap a aquest estat. Per això bona part del llibre es presenta en forma d'escenes que semblen tretes de la pintura de Ponç o del teatre de Brossa. Les protagonitzen personatges provinents d'aquests artistes: Arlequí, Fanafafa, Veribú, els monstres de *Comença el gran ball de les bruixes* o el mateix Ponç. De fet, tot el llibre pot ser llegit com el “mirall a l'inrevés” d'una Noguera somniada per Ponç.

El lector d'*Ah!* viu l'experiència de la poesia. Entra a un espai actiu sense estructures, conclusions ni enganys. Hi descobreix que “mai no hi ha hagut cap història. Naixement, envelliment, malaltia, mort. Vas i vén

com un animaló, i què? És igual. No queda clar qui ets ni què penses. Les teves idees són mosques a la mel. Ni penses ni ets. La mel és una interpretació”. I *Ah!* és la clau per subvertir-la, la llum per enfosquir-la, el martell per reconstruir-la: la “porta” oberta als somnis, a l'autèntica vida. Que “no existeix”. *

AH!
Laia Noguera
Editorial:
Edicions Poncianes
Barcelona, 2013
Pàgines: 59
Preu: 14 euros

ASSAIG SALVADOR RODÉS

Els nous mitjans han possibilitat que la informació, accessible i múltiple, hagi anat substituint el coneixement, que requereix aprofundir en els continguts. La banalitat predomina sobre l'essencial i transcendent. Les noves formes de comunicació i de percepció de la realitat també estan implementades d'aquesta mateixa superficialitat i generalització en els continguts. S'estableixen pautes basades en una lògica convencional que també es fa palesa en l'edició de llibres, especialment en aquells dedicats a l'art. No intenten que el lector indagui amb sorpresa entre les pàgines de l'obra editada, sinó de contextualitzar les imatges, cronològicament ordenades en les diferents etapes, mitjançant informació exhaustiva de la vida i miracles de l'autor tractat.

Els huracans tancats en un sol llibre

‘Landings’ tanca el projecte que durant deu anys han desenvolupat tot d'artistes

Qui obri les pàgines de *Landings* no trobarà les pautes que estableix un catàleg convencional. No té índex, ni capítols segons un ordre intencionat; tampoc té numerades les pàgines, excepte la primera de cada plec. Però això no obeeix a una arbitrarietat; vol explicitar la voluntat de fer un llibre que no sigui un mer artefacte informatiu, sinó una proposició visual que no dona pautes al lector, sinó que reclama la seva implicació.

Landings és un llibre extraordinari, no només pel seu volum i presentació, que tanca el projecte que durant deu anys han desenvolupat des de la Zona dels Huracans (amb el seu vòrtex a Belize) artistes de l'Amèrica Central i el Carib, que han participat en altres edicions, celebrades a diferents museus de tres continents. Però, mal-

